

ВЪ НЕДѢЛЮ ѲОМИНУ.

Стихира „на Госноди возвахъ“ гласъ 1^й.

Две - ремъ за - клю - чен - нымъ, у - че - ни - комъ соб - ран - нымъ,

вшелъ еси внезапно всеильне Иису - се Бо - же нашъ, и ставъ пос - ре - дѣ

ихъ миръ давъ, ис - пол - нилъ е - си Свя - та - го Ду - ха:

жда - ти же по - ве - лѣлъ е - си, и ни - ка - коже разлучатися отъ Іеру -

са - ли - ма дондеже облукется еже съвы - со - ты си - ло - ю, тѣмъ же во -

пи - емъ Ти: просвѣщеніе и воскресеніе и ми - ре нашъ сла - ва Те - бѣ. (*)

(*) Остальныя стихиры поются по предлагаемымъ образцамъ соответствующихъ гласовъ.